

Pengeforeningen

NRK Undersøkende gruppe Sør-Øst

Tittel på prosjekt:

«Pengeforeningen»

<https://www.nrk.no/1.16093552>**Publisert:**

Fra 15. Oktober 2022

Innsendere:

Christina Cantero

christina.cantero@nrk.no

99 67 22 64

Heidi Ditlefsen

heidi.ditlefsen@nrk.no

94 30 01 34

Reportasjeledelse:

Tuva Skei Tønset

tuva.skei.tonset@nrk.no

47 64 04 56

Jon Anders Møllen

jon.anders.mollen@nrk.no

90 55 16 26

Redaktør:

Anne Vinding

anne.vinding@nrk.no

97 53 39 44

Redaksjon:

Samarbeid mellom NRKs Undersøkende gruppe Sør-Øst og NRK Sørlandet

Takk til: John-Andre Samuelsen, Rune Christoffer Holm, Fredrik Kampevoll, Siv Kristin Sællmann, Per-Kåre Sandbakk, Henrik Bøe, Kristoffer Apall, Morten Rød og Per Arne Kalbakk

Innhold:

1.0.	Hva brukes pengene på?	s. 1	2.9.	Et system basert på tillit	s. 13
1.1.	«Politisk hestehandel»	s. 2	3.0.	Etikk og motstand	s. 14
2.0.	Metoder	s. 3	3.1.	PR-konsulenter	s. 15
2.1.	Spa, rødvin og reklame	s. 3	3.2.	PFU-trussel	s. 16
2.2.	Undersøkelser	s. 5	3.3.	Anonyme kilder	s. 17
2.3.	Unntatt offentlighet	s. 6	4.0.	Avsløringer	s. 18
2.4.	«Du kan kontakte meg»	s. 7	5.0.	Mer om konsekvensene	s. 19
2.5.	Under dørmatta	s. 8	6.0.	Organisering av arbeidet	s. 20
2.6.	Leiligheten	s. 9		Vedlegg	
2.7.	Den tidligere styrelederen	s. 10			
2.8.	Granskingen	s. 12			

1.0. Hva brukes pengene på?

Hvert år deler staten ut milliarder av kroner til foreninger, organisasjoner og stiftelser. Men hva pengene faktisk brukes til, er ofte nærmest umulig å undersøke. For selv om en forening mottar store summer fra staten, har offentligheten svært begrensede muligheter for innsyn. Det eneste offentligheten har innsyn i, er overfladiske årsregnskap. Ingen bilag, fakturaer eller kvitteringer. Med mindre noen tør å varsle. NRK har gjennom et strategisk kildearbeid klart å gi et sjeldent innsyn i én forenings bruk av drøyt 60 millioner statlige kroner. Tillit hos nøkkelpersoner og journalistisk tålmodighet har bidratt til å avsløre hvordan Foreningen for barnepalliasjon (FFB) har brukt millionene de har fått til Andreas Hus. Penger som skulle gå til det nye senteret for alvorlig syke og døende barn, endte blant annet opp hos PR-byråer, håndballaget Vipers, en møbelfabrikk og TV 2.

– *Tilskuddene vi gir skal ikke brukes på dyre designmøbler og reklame til håndballag, sa divisjonsdirektør Sissel Husøy i Helsedirektoratet til NRK etter den første avsløringen.*

I de fleste områder av samfunnet er offentlig pengebruk strengt kontrollert og etterprøvbart. Kommune, fylke og stat har nærmest gjennomsiktige regnskap. Man kan be om innsyn på kvitterings-nivå. Og konsekvensene for feil pengebruk kan være store. Systemene er basert på transparens. Når det kommer til statlige tilskudd, er det ikke slik i det hele tatt. Hvordan pengene brukes, er i stor grad tillitsbasert: *«Det er ønskelig at den skal være basert på tillit. Staten skal ikke legge for mange føringer»*, har Helsedirektoratet uttalt til NRK. Men det tillitsbaserte systemet gjør det vanskelig å drive undersøkende journalistikk. Kanskje det er derfor det tidligere har vært laget lite kritisk journalistikk rundt statlige tilskudd. Uten gode kilder er det vanskelig å få innsyn i hvordan pengene brukes. NRKs saker om Andreas Hus har vist offentligheten hvor lite transparens det er rundt pengetildelingen. Ikke bare til denne ene foreningen. Helsedirektoratet alene deler ut halvannen milliard i året til små og store foreninger og organisasjoner, uten at mottakerne er pliktige til å levere noe mer enn et enkelt års- eller prosjektregnskap. Etter publisering har vi mottatt flere henvendelser fra folk som har nær kjennskap til ulike organisasjoner som også har brukt penger kritikkverdige og feil. Og i 2023 jobber vi videre med å undersøke hvordan staten deler ut og kontrollerer tilskuddsmidler.

Sakene om Andreas Hus har fått flere konsekvenser:

- Helsedirektoratet har iverksatt en omfattende økonomisk gransking av Foreningen for barnepalliasjon (FFB).
- Helsedirektoratet har mottatt varsler om feil pengebruk hos andre organisasjoner.
- Sakene om Andreas Hus har også ført til gransking av pengebruk hos andre organisasjoner som mottar statsstøtte.

- NRKs saker har blitt brukt som eksempel i Norsk journalistlags (NJ) innspill til den nye stortingsmeldingen om økonomisk kriminalitet. NJ mener sakene om Andreas Hus viser et behov for å endre innsynsmuligheter hos foreninger og stiftelser som mottar statlige midler.
- I november 2022 gikk styret i FFB av. Foreningen opplyste da om at sakene som hadde vært i media var én av årsakene til dette. Senere måtte også generalsekretær Natasha Pedersen gå ut av styret, og kunne ikke lenger sitte der «på livstid».
- Stortinget har i forbindelse med statsbudsjettet vedtatt å gi mer penger til de offentlige sykehusteamene som jobber med alvorlig syke barn. Og under en høring på Stortinget i oktober 2022, ble foreningen møtt med flere kritiske spørsmål fra politikere som refererte til NRKs saker.
- Etter NRKs saker har Riksrevisjonen uttalt at de følger med på granskingen av FFB. De har blant annet kritisert Helsedirektoratet for manglende kontroll av hvordan pengene fra staten brukes.

1.1. «Politisk hestehandel»

Ideen om å undersøke forholdene rundt Andreas Hus dukker først opp i 2020. Da er det flere som reagerer på at en liten forening på Sørlandet skal få 30 millioner kroner årlig til et barnehospice, mens sykehusteamene for den samme pasientgruppen knapt får noe som helst. Samtidig er fagmiljøene sterkt imot barnehospice-modellen som foreningen jobber for å realisere. Vi synes debatten er interessant fordi det er snakk om store summer til et privat helsetilbud som «ingen» i fagmiljøet vil ha, samtidig som tilbudet er rettet mot en sårbar pasientgruppe. Researcharbeidet i 2020 resulterer i et par artikler om de faglige uenighetene, og hva slags tilbud foreldre og pårørende selv ønsker for deres alvorlig syke barn. Vi legger også merke til at barnehospicet på Sørlandet blir heiet frem av politikere som Bent Høie og Sylvi Listhaug, samtidig som Helsedirektoratet advarer om å bruke penger på Andreas Hus:

“Det er alvorlig og inngir sterk bekymring hvis satsing på et barnehospice kommer i stedet for eller reduserer satsingen på å bygge opp palliative team ved regionsykehusene og øvrige barneavdelinger. Det vil gi liten endring i hverdagen for de mange barna med palliative tilstander og deres familier som av ulike grunner ikke kan være i barnehospice.”

Det samme året sier et stortingsflertall ja til å gi 150 millioner til barnehospicet. Lege og Sp-politiker Kjersti Toppe sier til NRK at det er «en ren politisk hestehandel» preget av «sterke lobbyinteresser». Mest av alt reagerer hun på at millionene blir gitt før stortingsmeldingen om barnepalliasjon og barnehospice i det hele tatt har vært oppe til behandling. Hvorfor er det så sterke politiske interesser i denne saken? Og hvordan hadde den lille foreningen med drøyt 200 medlemmer klart å få titalls millioner mer enn hva det offentlige får til den samme pasientgruppen? Når vi går i gang med arbeidet for fullt igjen vinteren 2022, er dette flere av

spørsmålene vi stiller oss. For å komme nærmere et svar, snakker vi med politikere, Helsedirektoratet, forskere, interesseorganisasjoner, overleger, sykepleiere, fagansvarlige for barnepalliasjon og ledere for barnepalliative team. Vi vil finne ut av hvorfor det er gitt så mye penger til et nytt senter som «ingen» i fagmiljøene ville ha.

Men under researcharbeidet dukker det gradvis opp et annet spor som er mer interessant. Flere av kildene vi snakker med påpeker skjevfordelingen mellom hvor mye foreningen er blitt lovet (30 millioner i året over fem år), og hvor mye de barnepalliative sykehusteamene har fått det samme året (2,2 millioner i 2020). «De vasser i penger der nede på Sørlandet», er det noen som sier til oss. Vi begynner å stille spørsmål ved hvorfor foreningen har fått høye summer før det nye barnehospicet i det hele tatt har åpnet. I hele tre år får de 30 millioner kroner årlig, uten at senteret er tatt i bruk. Hva bruker de pengene på? Fokuset i prosjektet endrer seg da fra *hvordan* de har fått pengene, til *hva* pengene har blitt brukt på. Godt kildearbeid, som vi vil komme mer tilbake til, gjør at vi etter hvert ender opp med to hypoteser:

1. *Penger som ble gitt til et tilbud for alvorlig syke og døende barn har gått til designmøbler, PR og sponsing av idrettslag.*
2. *Organisasjoner mottar statlige midler uten at pengebruken kontrolleres på en tilstrekkelig måte.*

2.0. Metoder

Vi har én god kilde når vi starter for fullt med prosjektet vinteren 2022. Dette er en kilde som vi har holdt kontakt med fra da vi skrev de første sakene i 2020. Kilden er anonym, og bruker i første omgang en «mellommann» for å kontakte oss. Over lengre tid jobber vi bevisst for å øke tilliten, blant annet ved å ha tydelige premisser for hver samtale, møtes på steder der kilden føler seg mest mulig komfortabel, og ikke minst gjøre kilden trygg på at kildevernet er absolutt. Det mest interessante med denne kilden er at hen har kjennskap til interne forhold i FFB, blant annet pengebruk. Vi oppfatter tipsene som troverdige, men kilden kan ikke dokumentere noe av det hen sier. Etersom innsynsmulighetene i foreningers regnskap er svært begrensede (vi kommer mer tilbake til dette senere), vet vi at vi har et stort kildearbeid foran oss for å dokumentere disse påstandene. Det store kildearbeidet starter med denne første, gode kilden. Hen er inngangen til det som etter hvert bygger seg opp til å bli et stort kildenettverk, der bare noen få vet om hverandre. Og nettopp det blir avgjørende for avsløringene som senere kommer.

2.1. Spa, rødvin og håndballreklame

Rundt den samme tiden som vi går i gang med researcharbeidet, publiserer foreningen en Facebook-video der generalsekretæren viser rundt i det som skal bli Andreas Hus. Hun forteller om en egen spaavdeling, kjendiskokker som skal lage gourmetmat og en takterrasse

der foreldre kan få seg «et godt glass vin». Et privat helsetilbud som ikke ligner noe av det som det offentlige kan tilby. Men som likevel er betalt av det offentlige. I en annen Facebook-video ber generalsekretæren om at folk «vippser» penger til foreningen. Videoene gjør oss enda mer nysgjerrige på pengebruken. Vi lurte på hvordan vi på best mulig måte kan få innsyn i foreningens økonomi og utgifter. Vi kontakter først Brønnøysundregisteret, som opplyser at foreninger ikke er pliktige til å levere regnskap dit. Det er det første hinderet vi møter på veien mot å få innsyn i regnskapene. Vi forstår at foreninger er i en slags særstilling. Hvilke andre muligheter har vi? Foreningen vi undersøker får statlig støtte fra Helsedirektoratet (30 millioner kroner i året). På den måten vet vi at de har en rapporteringsplikt. Februar 2022 ber vi derfor direktoratet om innsyn i årsrapportene som er levert, samt innsyn i alle dokumenter og korrespondanse mellom Helsedirektoratet og foreningen. Samtidig ber vi om en researchsamtale med saksbehandlere i direktoratet, med spørsmål om hvordan kontroll av tilskuddsmidler fungerer. Ingen av oss har jobbet med dette tidligere, og vi har et behov for å øke kunnskapen. Helsedirektoratet gir oss innsyn i rapportene som foreningen har levert. Noe av det første vi legger merke til, er at generalsekretæren i den lille foreningen har millionlønn. Vi får også årsregnskapene, som er på kontonivå. Kontoene viser mer detaljert hvilke poster som ligger bak utgiftene i regnskapet. Noen av postene er veldig generelle, og heter eksempelvis «Andreas Hus diverse». Andre poster er overraskende tydelige og konkrete. Som for eksempel den som heter «Vipers», med en sum på drøyt 340.000 kroner. På dette tidspunktet vet vi at foreningen har en tilknytning til håndballaget Vipers, blant annet fordi en av spillerne er ambassadør for foreningen. Men vi vet ikke at de har brukt flere hundre tusen kroner på å sponse dem.

Bortsett fra Vipers-posten, er regnskapene svært overfladiske. Store og intetsigende regnskapsposter som for eksempel «Kostnadsført inventar» med et beløp på 13 millioner kroner, gjør oss ikke så mye klokere på pengebruken. Men vi får en liten pekepinn på hvordan det står til med økonomien i foreningen. Noen år, som for eksempel i 2021, har foreningen fått to ulike tilskudd fra Helsedirektoratet. Ett beløp på 30 millioner, og ett beløp på 2,5 millioner. For hvert tilskudd har de levert et eget regnskap. Det gir oss et litt mer utvidet overblikk, som er interessant. For mens de i det ene regnskapet eksempelvis har oppført konsulenttenester for 2,9 millioner, som vi hadde en hypotese om at var et relativt høyt beløp, har de i tillegg oppført 950.000 kroner på konsulenttenester i det andre regnskapet fra det samme året. Altså nærmere fire millioner kroner for konsulenttenester på ett år. Det samme har de gjort med regnskapsposten som heter «Podkast». I 2020 var utgiftene fordelt over to regnskap – 450.000 kroner på det ene, og 110.000 kroner på det andre. Vi får et inntrykk av at dette er en forening med en romslig økonomi.

Ved å be Helsedirektoratet om innsyn i alle rapporter og all dokumentasjon fra foreningen, får vi til sammen innsyn i fem ulike årsregnskap. Disse går vi gjennom flere ganger. De blir også fysisk hengt opp på veggen i et eget rom i vår redaksjon for å få et tydeligere bilde over

hvor mye penger som har kommet inn til foreningen. I 2020 har de fått tre ulike tilskudd og derfor levert tre ulike regnskap. Disse henges opp ved siden av hverandre for lettere å sammenligne omfanget av pengebruken. Vi er ikke journalister med noen spesiell kompetanse på økonomi, men opplever at summene er høye sammenlignet med hva andre organisasjoner får i tilskudd. Senere får vi dette bekreftet fra Helsedirektoratet, når vi ber om listen over hvilke organisasjoner som får mest i tilskudd. FFB er blant de ti organisasjonene i landet som får mest.

Etter å ha bedt om innsyn har vi også fått tilgang på budsjettet som foreningen har levert til Helsedirektoratet for 2022. Også her får vi inntrykk av at noen av summene er relativt høye. Noe av grunnen til at vi får det inntrykket, er at Andreas Hus fortsatt ikke har åpnet i 2022. Senteret skal åpne i 2023. Året før det åpner, planlegger de å bruke tre millioner kroner på rekruttering, nesten én million på noe som heter «Ventesorgweekend», litt over en halv million på «Helsepersonellweekend», en halv million på «Studiebesøk» og en halv million til på «Møter, kurs, oppdatering». Men uten å vite noe mer om hva disse store sekkepostene inneholder, er det vanskelig å vurdere dem.

2.2. Undersøkelser

Utgiftsposten som heter «Podkast» går igjen i flere av regnskapene. Vi legger summene sammen, og kommer frem til at foreningen har brukt mer enn 700.000 kroner på dette. Det er interessant å legge sammen de ulike regnskapspostene. Regnskapsposten for podkast hadde kontonummer «7324», noe som gjorde det enkelt å legge sammen. Vi gjør tilsvarende metode for flere regnskapsposter. Vi velger oss postene som går på konsulenttjenester, reklame og markedsføring. Tallene blir ført manuelt inn i et Excel-ark. I første omgang gjør vi dette fordi vi ønsker å bli så godt kjent med regnskapene som mulig. Nå ser vi at summene blir relativt høye for kostnader knyttet til PR, reklame og markedsføring. Tallene kvalitetssikres også av NRK-kolleger med økonomisk kompetanse. Vi mener det er vesentlig å få frem at pengene som skulle gå til det nye senteret for alvorlig syke barn, i stor grad har endt opp hos PR-byråer. Og ikke minst sponsing av et håndballag, da dette ikke står som kjerneoppgaver i beskrivelsen av foreningen. Vi synes også disse postene er interessante ettersom foreningen representerer en liten pasientgruppe, og bare har drøyt 200 medlemmer. Likevel er de relativt synlige på Facebook, Snapchat, TikTok, i TV 2-reklamer og egen podkast. Vi spør oss flere ganger hvorfor de prioriterer å bruke store summer på markedsføring og reklame av et relativt smalt helsetilbud.

Og mens foreningen får 30 millioner kroner i 2022, er det flere som peker på at de offentlige sykehusteamene for den samme pasientgruppen får langt mindre. Vi ønsker derfor å finne ut av nøyaktig hvor mye disse sykehusteamene får fra staten, og går i gang med egne undersøkelser. Vi kontakter først hvert enkelt helseforetak, og stiller spørsmål om hvor mye de har fått til disse teamene, og hvor mange årsverk som er satt av. Deretter kontakter vi hver av landets barneavdelinger for å få en fullstendig oversikt. Svarene blir systematisert i

et dokument slik at vi enkelt kan sammenligne hvor mye hver helseregion og hvert sykehus har av ressurser. Noen svarer at de kun har råd til å sette av en stilling på ti prosent. Andre svarer at de må jobbe på dugnad. Til slutt kommer vi frem til at de barnepalliative teamene totalt sett har fått 6,7 millioner kroner i 2022. Antall årsverk på landsbasis er åtte.

2.3. Unntatt offentlighet

Regnskapene vi har fått innsyn i er interessante, men gir oss ikke nok til å undersøke påstander og tips vi har fått underveis i kildearbeidet. Tips om blant annet designmøbler, eksklusivt interiør og dyre PR-konsulenter. For å bevise innkjøpene, trenger vi dokumentasjon. Aller helst regnskapsbilag, kvitteringer eller fakturaer. Men regelverket gir oss svært begrensede muligheter for innsyn i foreningens økonomi. For selv om foreningen driftes på penger fra staten, og er en av de som mottar desidert mest i tilskudd fra Helsedirektoratet, er ikke foreningens regnskapsbilag omfattet av offentlighetsloven. Det får vi tidlig opplyst i en epost fra direktoratet: *"FFB og andre tilskuddsmottakere trenger ikke å levere bilag til oss, jf. formuleringen under Regnskapsrapportering i tilskuddsbrevet: "Utskriften kan vise utgifter aggregert per art og trenger ikke å vise de enkelte bilagene".*

Foreninger er som nevnt heller ikke pliktige til å levere regnskap til Brønnøysund, slik som eksempelvis stiftelser er. Helsedirektoratet er en av få offentlige instanser som *kan* kreve tilgang til foreningens bilag. I en innsynsbegjæring ber vi derfor direktoratet om å hente inn bilag for en konkret tidsperiode. Vi argumenterer blant annet for at regnskapsbilagene viser utgifter som er betalt med penger fra staten. Jurist Sindre Granly Meldalen fra Norsk Presseforbund bidrar med å formulere flere argumenter: *Vi minner om at det kan være en plikt til å gjenopprette eller gjenfinne dokumenter, slik Sivilombudet omtaler i pkt. 3 i uttalelsen [\(2022/1370\)](#). Utover innsynsretten som følger av offentlighetsloven vil vi også minne om at mediene har et særlig ansvar for å drive uavhengig kontroll av offentlige myndigheter, og har derfor også et særlig vern for sin rett til innsyn i dokumenter etter EMK art. 10 (ytringsfrihet).*

Forespørselen blir avslått. Helsedirektoratet begrunner avslaget med at de ikke har hatt behov for å innhente bilag fra foreningen, og at bilagene da heller ikke er offentlige: *«Innsynsbegjæringen avslås med henvisning til at offentlighetslovens bestemmelser om innsynsrett ikke kommer til anvendelse i dette tilfellet. Offentlighetsloven omhandler dokumenter i offentlig forvaltning. Helsedirektoratet har normalt ikke behov for regnskapsbilag fra tilskuddsmottakerne, og har heller ikke innhentet slike dokumenter fra ***. Bilagene er dermed ikke dokumenter i offentlig forvaltning. Dokumentene forvaltes av foreningen, som da blir rette instans til å motta og vurdere en forespørsel om innsyn.*

Avslaget gir oss enda mer begrensede muligheter for innsyn i regnskapsbilagene vi er ute etter. Vi sender styrelederen i foreningen en e-post der vi søker om innsyn i regnskapsbilag. Foreninger er ikke omfattet av offentlighetsloven. Vårt eneste argument er å oppfordre til

åpenhet og meroffentlighet: *“(...) Vi ønsker i første omgang å søke om innsyn i bilag knyttet til perioden november 2020, desember 2020 og januar 2021. (...) Lag og foreninger er som kjent ikke underlagt offentlighetsloven, men NRK vil likevel oppfordre til åpenhet ettersom FFB mottar store summer statlige midler hvert år.”*

Denne forespørselen blir også avvist. Vi spør Lotteri- og stiftelsestilsynet om FFB leverer regnskap dit i forbindelse med søknad om momskompensasjon. Også her er det kun et årsregnskap som blir levert. Når vi innser at mulighetene for innsyn i bilag er så godt som ingen, prøver vi alle andre veier vi kan. I perioder søker vi daglig i eInnsyn etter dokumenter som er tilknyttet Andreas Hus eller foreningen, i håp om at det vil dukke opp noe mer som kan gi oss tilgang på det vi er ute etter. Etter hvert dukker det opp et par søknader om strømstøtte, som overraskende nok har fakturaer vedlagt. Det er den første og siste gangen vi får innsyn i fakturaer.

Med andre ord er det nærmest umulig å få innsyn i hva statlige midler brukes på, hvis det er en forening som mottar pengene. Med mindre man har gode kilder.

2.4. «Du kan kontakte meg»

Kildenettverket bygges fra vinteren 2022 og frem mot sommeren. Som tidligere beskrevet starter vi med én sentral kilde, og bygger deler av nettverket ut fra denne personen. Samtidig gjør vi forsøk på å komme i kontakt med andre kilder. I starten gjør vi også en kartlegging av alle som er eller har vært tilknyttet foreningen, enten som ansatte, styremedlemmer, medlemmer i fagrådet eller samarbeidspartnere. Dette gjør vi blant annet gjennom å se hvem som står oppført på foreningens nettsider, og googler oss frem til gamle artikler om foreningen. Når vi kontakter de ulike personene, er vi tydelige på at vi ønsker en uformell prat. Vi opplyser om at det de sier er til research, og at vi ønsker å forstå mer av foreningen og debatten som har vært rundt det nye barnehospicet. Noen åpner seg lett om deres synspunkter, mens andre er svært lukkede. Mange ønsker ikke å snakke med NRK i det hele tatt. På dette tidspunktet ønsker vi først og fremst å høre fra folk i og rundt foreningen, og ikke ledelsens synspunkt som har vært godt kommunisert i det offentlige rom allerede. Vi går derfor bredt ut først, og planlegger å ta kontakt med ledelsen etter hvert. Men enkelte av de vi kontakter informerer foreningens ledelse om at de har blitt kontaktet av NRK før vi rekker å informere dem selv. Det gjør at vi ganske tidlig i prosessen får en epost fra generalsekretæren i foreningen, som lurte på hva vi jobber med. Det er forståelig at hun spør om det, og for oss var det positivt at vi så tidlig i prosessen opprettet en dialog med foreningen, og fikk mulighet til å informere om at vi jobbet med en sak om FFB og det nye barnehospicet. Samtidig hadde vi ønsket at hun heller skulle høre det fra NRK først, og i ettertid tenker vi at vi kunne ha kontaktet foreningen noe tidligere i prosessen for å lettere kunne unngå eventuelle misforståelser.

Rundt fire måneder etter vi begynner å bygge et kildenettverk, kommer vi i kontakt med en av de aller viktigste kildene. En kilde som etter hvert også gir oss den dokumentasjonen vi trenger. Men veien dit er lang og utfordrende. Dette er en kilde vi har hatt på radaren, men som vi ikke har noen forventninger om å komme i kontakt med. Det er vanskelig å fortelle hva som gjør at vi begynner å nærme oss denne kilden, uten å røpe hvem kilden er. Men vi kan si at det handler om et ministerbesøk i Kristiansand i juni 2022, og informasjon som tilsier at det er uro rundt foreningen. Det skjer endringer i landskapet. Noen har reagert på noe, og er kanskje villige til å snakke med oss. Dette er signaler som vi fanger opp fordi vi har fulgt med på foreningen og miljøet rundt over lengre tid. Sammen med andre opplysninger, som vi ikke kan gå inn på av hensyn til kildevernet, får vi et lite håp om at vi kanskje kan komme i kontakt med kilden vi ønsker å snakke med. Men vi må trå forsiktig, for vi ønsker ikke å skremme denne kilden vekk. Vi gjør først et forsiktig forsøk der vi kontakter vedkommende direkte på SMS, og spør om en epostadresse vi kan kontakte hen på. I meldingen skriver vi at vi kun er ute etter å gi informasjon i forbindelse med en sak vi jobber med, og gjerne en uformell prat. Vi gir også kilden mulighet til å kontakte oss anonymt via Signal.

En times tid senere svarer kilden at vi kan ta kontakt på epost. Kilden er redd for å bli oppdaget, og vil derfor at vi skal bruke et annet telefonnummer enn hens eget for videre kontakt. Med det starter et strategisk arbeid for hvordan vi skal formulere oss for å trygge kilden mest mulig. I den nye henvendelsen fortsetter vi å understreke at vi kun er interesserte i en uformell prat. Denne gangen understreker vi også at ingen andre vet at vi har tatt kontakt med vedkommende.

Det blir stille. Et par dager senere får vi en idé om hvordan vi indirekte kan vise kilden litt mer om hva vi jobber med, uten å pushe eller mase. Vi videresender kilden en epost som vi har sendt til ledelsen i FFB, for å vise kilden at vi jobber med en sak om offentlige midler. I eposten kommer det også frem at vi ber foreningen om innsyn i regnskapsbilag for en spesifikk periode. Samme dag sender vi en ny SMS der vi informerer om at vi gjerne ønsker å ha en samtale, enten hjemme hos vedkommende eller på et anonymt sted. Så kommer svaret vi har ventet på: Hen vil møtes. Hjemme hos seg selv for å unngå å bli sett ute sammen med NRK.

2.5. Under dørmatta

Over en kaffe snakker vi om foreningen og enkeltpersoner knyttet til den. På forhånd har vi informert om at NRK-bilen parkeres et godt stykke unna. Det er en kilde som aldri ville ha kommet til oss, om ikke det var for at vi hadde tatt kontakt. For å gjøre kilden mest mulig trygg, forteller vi så mye som vi kan om hva vi jobber med. Det er en vanskelig balansegang, og vi blir usikre på om vi har sagt for mye. Senere skulle det vise seg at det var med på å bygge tillit.

Vi er selvfølgelig også kildekritiske mot denne personen, og bevisste på at kilden *kunne* ha en personlig agenda. Men vi vurderer kilden som svært troverdig – blant annet også fordi vedkommende i liten grad har ønsket å snakke med oss. Det er vi som hele veien har initiert kontakten. Og når kilden begynner å dele informasjon med oss, er det tydelig at det er drevet av en rettferdighetssans. Kilden mener det er urettferdig at foreningen «kommer seg unna» med en slik pengebruk som hen forteller om. Det som også gjør kilden troverdig, er dokumentasjonen hen har. Men det tar lang tid før hen ønsket å dele dette med oss.

Vi møter kilden flere ganger. Hver gang er det hjemme hos hen. Etter et par måneder er vedkommende tryggere og snakker mer fritt. I starten må kilden flere ganger forsikre seg om at det hen sier er anonymt, og hvilke konsekvenser det vil få dersom hen blir oppdaget. Det endrer seg etter hvert. Kilden sier også selv at hen ikke er like redd lenger. Det gjør at vi spør om dokumentasjon igjen. Vi understreker flere ganger at vi ikke vil komme noen vei uten noen form for skriftlige bevis. Uansett hvor mye muntlig informasjon vi får, vil ikke det holde som dokumentasjon. Kilden spør om det er tilstrekkelig at vi ser dokumentasjonen på en PC-skjerm. Vi sier at vi ønsker egne kopier, og understeker samtidig at kildevernet er absolutt. Ikke en gang i en rettssak er vi pliktige eller villige til å oppgi hvem kildene våre er, betrygger vi. Det er et godt argument, og noe som gjør kilden mer komfortabel. Hen er nemlig redd for å bli saksøkt av FFB dersom det skulle bli oppdaget hvem som hadde gitt ut dokumentasjon til NRK. Og når kilden vet at vi ikke kommer oss noen vei uten dokumentasjon, bestemmer hen seg for å dele det med oss. Vi lover å oppbevare dokumentene i et låst skap, og at ingen andre enn noen få som jobbet med saken, får se de fysiske dokumentene.

Når vi først har fått de første dokumentene, er det lettere for oss å spørre om flere. Og vi opplever også at det er lettere for kilden å gi mer. Men kilden er fortsatt skeptisk, samtidig som hen vil at så mye som mulig av den hittil ukjente pengebruken skal komme frem. Vi ringer kilden via kontaktpersonen, og spør om mulighetene for å få flere dokumenter. I telefonsamtalen virker kilden usikker på om hen vil gi ut mer dokumentasjon. Vi trykker kilden med at det i teorien er mange som kan ha gitt oss dokumentasjon. Til slutt sier kilden ja. I en SMS etter telefonsamtalen skriver kilden at vi kan hente dokumentene under ei dørmatte.

2.6. Leiligheten

Gjennom kildearbeidet får vi også informasjon om en privat leilighet som foreningen eier i Byhaven, et nokså nytt boligkompleks i sentrum av Kristiansand. Foreningens styredokumenter viser også at de har investert i leiligheten til nærmere fem millioner kroner. Det interessante med leiligheten er innredningen. Med penger fra staten har foreningen kjøpt inn dyre møbler og interiør til deres egen leilighet, ifølge én kilde. Tipsene går ut på at det har blitt brukt store summer med statlige penger på møbler og interiør. Vi er usikre på hva formålet med leiligheten er, men tipsene vi har fått tilsier at den ikke er ment som et overnattingstilbud for barn og pårørende som skal på Andreas Hus. At en forening

kjøper en leilighet, er ikke kritikkverdig. Men at de statlige pengene til Andreas Hus ender opp der, er kanskje det? Ved minst syv ulike anledninger, over flere uker, spør vi foreningen om vi kan se leiligheten. I begynnelsen er generalsekretæren åpen for dette, men understreker at hun har en svært full timeplan og lite tid til overs. Etter flere runder frem og tilbake der vi prøver å avtale et tidspunkt, ber hun oss om å kontakte styrelederen i foreningen for å få en omvisning av det de kaller for en besøksleilighet som er tilknyttet Andreas Hus. Når vi kontakter styrelederen, får vi følgende til svar: *“Jeg har høstferie neste uke og er på reise. Uansett så må dette avtales med Pedersen (generalsekretæren)”*.

På dette tidspunktet har vi ikke tid til å gå flere runder, og bestemmer oss for å gå andre veier. Vi har tidligere funnet informasjon om leiligheten gjennom grunnbokutskriften fra Statens kartverk. Informasjonen har vi funnet etter å ha gått gjennom mer enn 100 ulike grunnbokutskrifter som er tilknyttet den samme adressen i Kristiansand sentrum, der leilighetskomplekset ligger. Vi går manuelt gjennom de ulike grunnbokutskriftene, og noterer navnet på eierne i et Excel-dokument. Det gjør vi både for å finne det konkrete leilighetsnummeret vi er på utkikk etter, og for å finne naboer. På den måten finner vi personer som bor i leilighetskomplekset som det er aktuelt å kontakte. De slipper oss inn i bakgården, slik at vi kan komme oss inn og se døren til leiligheten som foreningen eier. Vi finner en leilighet som har “Foreningen for barnepalliasjon” på dørskiltet. Fra svalgangen kan vi ikke se inn i leiligheten. Vi må prøve noe annet. Leiligheten ligger i fjerde etasje, så vi må komme oss opp i høyden. Vi undersøker området rundt leilighetskomplekset for å se om det er andre måter å se inn. Vi vurderer flere alternativer, og til slutt blir en skatepark løsningen. Her kommer man seg opp i høyden ved å stå på en av skaterampene. Ved bruk av et kamera med telelinse kan man fint se over til balkongen i leiligheten, og delvis inn i stua. Vi har på forhånd blitt tipset om navn på ulike møbler som skal være i leiligheten, og søkt de opp på leverandørens nettside for å se hvordan disse møblene ser ut. Bildene som blir tatt med telelinse viser noe av interiøret, blant annet en lampe som vi kjenner igjen.

Observasjonene, i kombinasjon med dokumentasjonen vi hadde, gjør at vi kan konfrontere foreningen med det vi hadde funnet. Vi stiller også en rekke spørsmål om aktiviteten som har vært i leiligheten, som for eksempel hvem som har bodd der. Vi stiller også spørsmål om leieutgifter. Dette er også en del av granskingen som pågår hos Helsedirektoratet. Vi jobber med å følge dette opp i 2023.

2.7. Den tidligere styrelederen

Underveis i kildearbeidet kommer vi i kontakt med en tidligere styreleder i foreningen. Etter spørsmål fra oss, forteller han om det han mener er flere kritikkverdige forhold internt i organisasjonen. Han vil først være helt anonym. Vi holder kontakt med den tidligere styrelederen over flere måneder. Vi tror ikke at han noen gang kommer til å stå frem som åpen kilde. Det er heller ikke aktuelt for oss å fremme kritikken hans dersom han er anonym (mer om de etiske vurderingene kommer senere). Etter å ha holdt kontakt med den tidligere

styrelederen over lengre tid, begynner vi forsiktig å spørre om han kan tenke seg å stå frem åpent med kritikken mot foreningen. Han er skeptisk til dette. Vi understreker at kritikken trolig aldri vil komme ut dersom han selv ikke er villig til å stå frem. Vi gir han tid og rom til å tenke seg godt om. Han er svært skeptisk, særlig med tanke på hans egen rolle som næringslivsleder i Kristiansand, og hva slags konsekvenser som eventuelt vil komme dersom han fremmer en slik kritikk i media. Kristiansand er en relativt liten by, og det er flere som har kontakter inn i foreningen. Vi foreslår etter hvert at vi kan forsøke å få én annen person til å bli med i saken sammen med den tidligere styreleder. En person vi kjenner til som er kritisk til interne forhold i foreningen. Denne personen er forskningssjef på Sørlandet sykehus i Kristiansand. Han har i en kort periode vært med i fagrådet i foreningen, men gikk som følge av det han mener er kritikkverdige forhold. Vi kontaktet han for første gang i starten av kildearbeidet vinteren 2022, og fortsatte å holde kontakten. Nå er det aktuelt å få de to kildene sammen i en åpen sak, ettersom kritikken deres går ut på mye av det samme. De er blant annet begge kritiske til at generalsekretæren kan sitte i styret «på livstid», ifølge styrevedtektene. Vi har tidlig i prosessen undersøkt dette opp mot Lotteri- og stiftelsestilsynet, som mener dette er uvanlig, men ikke ulovlig. Vi er også opptatte av å stille den tidligere styrelederen kritiske spørsmål om hva han selv gjorde for å endre vedtektene i sin tid i foreningen, noe han svarer helt åpent om.

Utfordringen nå er at de to kildene, den tidligere styrelederen og forskningssjefen, ikke vet om hverandre. For å opprettholde kildevernet må vi gå forsiktig frem. Den tidligere styrelederen er den mest åpne av de to. Vi bestemmer oss for å gå til han først. Vi sier at vi har en annen person som også er svært kritisk til interne forhold i FFB, og at vedkommende tidligere har vært tilknyttet foreningen. Vi spør den tidligere styrelederen om det er greit at vi informerer vedkommende (forskningssjefen) om at vi er i kontakt, og at vi ønsker å få til et møte med begge to sammen. Den tidligere styrelederen sier ja til dette. Uten at han vet at den andre personen er forskningssjefen. At han våger det, er helt avgjørende. Da kan vi sende en SMS til forskningssjefen, der vi spør om et møte: *«Vi har en kilde som har lik tilnærming til FFB som deg, og som muligens vil stå frem. Men ikke alene. Han er i en lignende posisjon som deg, mtp jobb og lederstilling. Har du tid til et møte denne uka eller neste?»*

Forskningssjefen er skeptisk til å stå frem, men sier ja til et møte. Etter avtale med den tidligere styrelederen, kan vi nå fortelle forskningssjefen hvem den andre kilden er. Forskningssjefen kjenner til hvem den tidligere styrelederen er. Det spiller positivt inn. Under møtet er vi tydelige på at de nå har mulighet til å fremme kritikken mot foreningen sammen. Vi foreslår for begge to at vi kan lage et utkast til en sak, og at de deretter kan vurdere om de vil være med. Denne metoden fungerer i dette tilfellet veldig bra, og de sier begge ja.

2.8. Granskingen

En ukes tid etter de første sakene om foreningens pengebruk, spør vi Helsedirektoratet om de har mottatt nye varsler eller henvendelser til FFB. Vi spør om dette fordi det er interessant å vite om medieoppmerksomheten har ført til at andre tar kontakt med direktoratet direkte. Helsedirektoratet svarer ikke konkret på dette, men opplyser at de har gått i gang med en "utvidet stedlig kontroll" på bakgrunn av informasjon som har kommet frem i media, og ny "informasjon" som de har mottatt. Den utvidede kontrollen innebærer en bredere økonomisk gjennomgang, utført av eksterne revisorer fra PwC. De skal gå gjennom alt av regnskapsbilag og bankutskrifter. De undersøker også eventuelle bindinger.

Kilder har tidligere gjort oss oppmerksomme på at det er bindinger mellom foreningen og Reklamestasjonen, der kona til generalsekretæren er daglig leder. Foreningen har kjøpt flere tjenester derfra. Betalt med statlige midler. Vi hadde også fått informasjon om at kona til generalsekretæren satt i styret til håndballaget Vipere samtidig som foreningen bidro med sponsormidler. Dette var informasjon vi satt på, som vi av ulike grunner valgte å avvente med å publisere (mer om dette i etikk-delen). Men når bindinger dukker opp som en del av granskingen fra Helsedirektoratet, bestemmer vi oss for å gå videre. Vi stiller foreningen spørsmålene vi har om bindingene. Vi stiller også spørsmål om hvor mye statlige midler foreningen totalt har brukt på håndballaget Vipere. Vi har gode kilder på at det reelle beløpet er langt høyere enn det ene beløpet vi har sett i regnskapet på 340.000 kroner for 2020. Vi vet at Andreas Hus-logoen har vært på Vipere-draktene i minst to sesonger (2021 og 2022), etter å ha søkt opp Vipere-bilder i NRKs bildearkiver. Vi spør Vipere hvor mye det koster å ha logo på draktene. På generelt grunnlag svarer de at det koster minst 300.000 kroner per sesong. Vi stiller dermed nye spørsmål til foreningen om dette, der vi sier at vi har regnet oss frem til at de må ha brukt nærmere én million kroner på Vipere. Først da svarer foreningen med et konkret beløp på rundt 700.000 kroner. Resten av pengene har de brukt fra foreningens egne midler, opplyser de.

I saken om bindingene mellom Pedersen og kona er det også viktig for oss å ha med at det er foreninger selv som må vurdere om de er underlagt loven om offentlige anskaffelser, noe vi har fått informasjon om etter spørsmål til Helsedirektoratet. Dette er viktig for oss å ha med som en del av systemkritikken. Gjennom e-Innsyn får vi også innsyn i en epost som PwC har sendt til foreningen, der de blant annet ber om innsyn i kunde- og leverandøravtaler, samt styreprotokoller og lønnsavtaler. Dette blir en del av en ny artikkel som blir publisert i forbindelse med at Helsedirektoratet er på kontroll ved Andreas Hus i november 2022, en måneds tid etter de første artiklene våre er publisert. Vi venter for det meste ute i regnet på at møtene mellom foreningen og Helsedirektoratet skal bli ferdige, før vi senere følger etter når de reiser til leiligheten for å utføre en kontroll der. Vi har underveis i granskingen også bedt Helsedirektoratet om fortløpende innsyn i regnskapsbilag og dokumenter som foreningen leverer i forbindelse med granskingen. Til det fikk vi svar om at disse

dokumentene lastes opp i et system hos PwC, som Helsedirektoratet ikke har tilgang på underveis i granskingen.

2.9. Et system basert på tillit

Underveis i arbeidet med sakene om Andreas Hus blir vi flere ganger overrasket over hvor lite som gjøres for å kontrollere hva statlige penger brukes på. Systemet er i stor grad tillitsbasert, får vi tidlig opplyst fra Helsedirektoratet. Det eneste kravet som stilles, er at mottakerne leverer et årsregnskap og/eller prosjektregnskap som er godkjent av en revisor. Ettersom Helsedirektoratet leier inn eksterne revisorer til granskingen av Andreas Hus-pengene, lurer vi også på hva slags kompetanse saksbehandlere i Helsedirektoratet selv sitter på. Vi spør om saksbehandlerne har økonomiutdanning eller en annen form for økonomisk kompetanse. Direktoratet svarer at noen av saksbehandlerne har formell utdanning, og at det stilles krav til økonomisk kompetanse i nye stillingsutlysninger: «*Noen av saksbehandlerne i tilskuddsavdelingen har økonomiutdanning og mange har lang erfaring med å behandle regnskapsrapporter. De mest erfarne er tilgjengelige for veiledning dersom det oppdages store avvik/spørsmål rundt rapporteringen.*» Men dette er altså ikke kompetanse alle som deler ut penger og kontrollerer regnskap har. I kombinasjon med at systemet primært er basert på tillit, avdekker vi her store muligheter for å komme unna med å bruke penger ikke etter formålet. Dette er også noe vi får tips og henvendelser fra flere andre etter publisering om at forekommer. Riksrevisjonen har nå i ettertid også pekt på at saksbehandlere hos blant annet Helsedirektoratet har mange rapporter som de må gå gjennom, og at det er svært ressurskrevende å følge opp om penger blir brukt på riktig måte.

Rapporten fra Riksrevisjonen publiseres kort tid etter de første sakene om Andreas Hus. Den konkluderer med at staten har manglende kontroll på hvordan tilskuddsmidler brukes, noe som går rett inn i systemkritikken som vi jobber videre med. Den viser også at selv når regelbrudd og misbruk oppdages, er det ikke alltid at forvaltningen, som for eksempel Helsedirektoratet, slår ned på det. Vi synes rapporten fra Riksrevisjonen er interessant, særlig fordi staten hvert år deler ut flere milliarder kroner i tilskudd til foreninger, organisasjoner og stiftelser. Vi skriver en artikkel om funnene i rapporten, og det politiske arbeidet som gjøres for å forbedre systemet.

Vi ønsker å gjøre nye undersøkelser rundt statlige tilskudd, og hvordan milliardene kontrolleres. Som en del av disse undersøkelsene ønsker vi å finne ut av hvilket direktorat som deler ut mest til organisasjoner, stiftelser og foreninger som FFB. Vårt inntrykk er at Helsedirektoratet ligger høyt, men vi har tidligere ikke hatt noen fullstendig oversikt. Vi sjekker først nettsiden statsregnskapet.no. Der finnes det ingen oversikt over det vi er ute etter. Nettsiden drives av Direktoratet for forvaltning og økonomistyring (DFØ). Vi kontakter derfor direktoratet for å høre om de kan hente ut en slik oversikt. Vi får beskjed om at en slik oversikt ikke finnes, og at vi må innhente tallene fra hvert enkelt direktorat. Vi velger ut de

største direktoratene, og ber om en oversikt. På den måten finner vi ut av at det er Helsedirektoratet som er blant de som deler ut mest penger til foreninger, stiftelser og organisasjoner.

Vi har i denne perioden fått svært mange eposter med tips og innspill. Én av epostene som skiller seg ut, er fra en person som forteller at hen har jobbet i ulike organisasjoner over flere år. Hen gir oss en liste med 15 punkter over det hen mener er vanlige eksempler på kreativ bokføring, og hvordan man kan «lure seg unna» når man rapporterer tilbake om bruken av statlige tilskudd: «*Vi jukset alle år på regnskapene*», skriver tipseren. «*Vi fjernet inntekter så det aldri skulle se ut som vi gikk i overskudd, for da hadde vi fått mindre tilskudd neste år*», og «*Det ble brukt masse penger på lunsjer, middager og ting til de ansatte og styret som ikke var lov innenfor tilskuddene*».

Ettersom Andreas Hus har fått penger fra Helsedirektoratet, er vi særlig interesserte i dette direktoratet. Vi ber om en oversikt over de 100 organisasjonene som mottar mest i støtte. Ut fra denne listen velger vi ut 15 organisasjoner basert på størrelse, tilskudd og økonomi. Små organisasjoner som mottar mye i statsstøtte, og som har god økonomi, er særlig interessante. Vi søker innsyn i regnskapene til hver organisasjon, og går systematisk gjennom disse ved å notere oss regnskapsposter som av ulike grunner skiller seg ut. Igjen møter vi på den samme utfordringen. Regnskapene er overfladiske, og gir oss utydelige svar på hva pengene har gått til. Noen av regnskapene var mindre detaljerte enn de vi har sett fra FFB. De har for eksempel ikke regnskap på kontonivå, slik som FFB hadde. Det gjør det enda vanskeligere å lese noe ut fra regnskapene. Samtidig blir vi kontaktet av personer som har tips om pengebruk i enkelte av disse organisasjonene. Vi kommer på den måten i kontakt med flere kilder. Men som med Andreas Hus, er det vanskelig å dokumentere påstandene som kommer. Og det er nærmest umulig å få innsyn utover de overfladiske årsregnskapene. Vi må starte kildearbeid på nytt, for hver organisasjon. Det tar tid, og arbeidet fortsetter i 2023.

3.0. Etikk og motstand

Hvem tør å si imot noen som jobber for alvorlig syke og døende barn? Foreningen for barnepalliasjon (FFB) jobber for en god sak, og det oppleves vanskelig å være kritisk. Dette var noe lokalpolitiker Kenneth Mørk (Ap) fra Kristiansand uttrykte i et leserinnlegg et par dager etter at både Fædrelandsvennen og NRK hadde skrevet kritisk om pengebruken i foreningen. «*Mange, meg selv inkludert, har opplevd det som svært krevende å mene noe uten å nærmest bli beskyldt for å ikke bry seg om døende barn eller deres familier*», skrev politikeren i leserinnlegget. Dette er også en del av motstanden NRK har møtt underveis i prosjektet. Vi har blitt beskyldt for å ha en politisk agenda, og for å ha et ønske om å legge ned det nye barnehospicet. Foreningen har karakterisert NRKs saker som både «*tendensiøse*» og «*svertende*». Dagen etter den første saken om pengebruken ved Andreas Hus, går generalsekretæren hardt ut mot NRK i en VG-artikkel: «*Det er et skandaleoppslag*

for å skade. Saken ifra NRK har hele tiden vært negativt vinklet, med lukkede spørsmål». Samtidig får Fædrelandsvennen ros for deres omtale av hvordan foreningen har brukt pengene sine. Vi opplever uttalelsene fra generalsekretæren som ett av flere forsøk på å svekke betydningen av vår journalistikk. Vi har fra flere hold også blitt bedt om å «feie for vår egen dør», ettersom NRK selv finansieres av staten. Måten NRK bruker penger på, gjør oss ikke i stand til å drive kritisk journalistikk rundt statlig pengebruk, er det flere som har ment. Det ble også gjort andre forsøk på å så tvil om NRKs journalistikk. Blant annet i et leserinnlegg i Fædrelandsvennen, skrevet av en av foreningens støttespillere: "Det har pågått en gravejournalistisk jobb fra vår statskanal NRK rettet mot Foreningen for Barnepalliasjon (FFB) og generalsekretæren Natasha Pedersen i trekvart år. Og hva var det de fant etter å ha brukt mange ressurser på denne jobben? En sofa til kr 80.000."

3.1. PR-konsulenter

Vi er godt kjent med at FFB bruker mye penger både på PR-rådgivere og advokater når vi starter prosjektet. På deres egen hjemmeside står fem PR-rådgivere oppført som ansatte i den lille foreningen. Det er omtrent like mange som foreningens faste ansatte på dette tidspunktet. Vi får tidlig i prosjektet også erfare at foreningen går aktivt ut for å advare om at NRK er i gang med en større, kritisk sak. Det gjør de blant annet ved å sende ut en epost til foreningens medlemmer, ansatte og samarbeidspartnere. Eposten gir et inntrykk av at foreningen bevisst prøver å vite mest mulig om hva slags informasjon vi «sitter på»: «...si gjerne ifra om du blir kontaktet. Det hjelper oss med å vite hva vi forbereder oss på, og det gjør det enklere å vite hvilken informasjon NRK sitter på.» På én side er det en trygghet å vite at den lille foreningen har et eget PR-apparat i møte med «store» NRK. Men vi opplever i de fleste tilfeller mostanden som svært krevende.

Vi får tidlig i prosessen tydelig beskjed om at det *kun* er generalsekretæren som skal svare på henvendelser fra media. Vi mener det er naturlig at også styrelederen svarer på spørsmål fra oss. Men også fra styreleder får vi beskjed om at vi må kontakte generalsekretæren. Vi svarer tilbake at det ikke er generalsekretæren vi ønsker å snakke med i dette tilfellet: "Hva er begrunnelsen for at du ikke kan svare som styreleder for foreningen?", spør vi. Til det får vi aldri noe svar. Underveis i arbeidet deltar vi også på flere arrangement i regi av foreningen. Vi er bevisste på å ha en åpen og vennlig tone, og stille kritiske spørsmål der det er naturlig og relevant. Vi er på arrangementene for å få mer kunnskap om Andreas Hus, men også for å se hvem som deltar. Til sammen deltar vi på fire ulike arrangement. Men foreningen selv kritiserer NRK for at vi ikke har gitt dem muligheten til å fortelle mer åpent og fritt om tilbudet som skal komme på det nye barnehospicet. Denne kritikken kommer i en epost rundt en måneds tid før den første saken blir publisert. Generalsekretæren kritiserer NRK for metodene vi har brukt underveis i arbeidet. Vedlagt i eposten fra generalsekretæren ligger også skjermbilder fra en SMS-utveksling mellom en av journalistene og en ansatt i foreningen. Vi hadde kontaktet den ansatte i forbindelse med kildearbeidet vårt, noe generalsekretæren er svært kritisk til. Hun kritiserer særlig det hun mener er «uklare

premisser» i vår kontakt med den ansatte. Samtidig hevder hun at NRK «aldri» har bedt om noen form for «åpen prat» underveis i researcharbeidet. Dette er feil, noe vi raskt påpeker ovenfor generalsekretæren, og viser blant annet til at vi før sommeren ba om et intervju med både henne og styreleder. Dette ble avslått. Samtidig ville vi gjerne imøtekomme ønsket om en «åpen prat». De tre neste ukene kommuniserer vi frem og tilbake om når det kan passe. Vi gir et åpent vindu på to uker, der vi sier at vi er fleksible for en prat. Vi tilbyr også en prat over Teams, ettersom generalsekretæren skulle på reise. Men det ble aldri noen konkret avtale. Til slutt kommer beskjeden om at de ikke har tid til å ta en «åpen prat».

Men vi har fortsatt mange spørsmål og påstander som vi må konfrontere foreningen med. Vi går deretter videre til å avtale en dato for intervju, der vi kan stille foreningen spørsmål og sikre tilsvarsrett før publisering. I en lengre periode er både redaktør, reportasjeleder og vi journalister involvert i å prøve å få generalsekretæren eller styrelederen til å møte oss for å svare på spørsmål. De åpner opp for å møte oss for et intervju hvis vi sender spørsmål på forhånd. Men etter flere runder blir dette også avlyst. Deretter vil de ha alle spørsmål skriftlig – og kun svare skriftlig. I ettertid tenker vi at vi burde vært tydeligere og noe mer effektive i prosessen rundt vårt ønske om både bakgrunnsamtaler og intervjuer, da tiden dro ut. Til slutt sender vi over alle påstander og spørsmål skriftlig, og gir dem frist på én uke.

På selve publiseringsdagen mottar vi seks ulike og lengre e-poster med påstander om grove fremstillinger i NRKs artikkel. Avsender er generalsekretæren og e-postene sendes til flere redaktører, reportasjeledere og journalister i NRK. De har også egne advokater på kopi i epostene. NRK besvarer alle e-postene samme dag. Over en periode på to uker mottar vi over 20 e-poster fra samme avsender. Foreningen legger ut flere innlegg på egne sider og sosiale medier om NRKs journalistikk.

Det mest utfordrende med de lange epostutvekslingene, er at prosessen drar ut i tid. I noen tilfeller før publisering kan det ta opptil flere dager før vi får svar. Og når vi endelig får svar, er ikke alle våre spørsmål besvart. Men det vi opplever som kanskje mest alvorlig, er når vi få dager etter publisering blir oppringt fra en svært engstelig kilde. Vedkommende ber oss om å slette alle tekstmeldinger og eposter vi har fra hen. Årsaken er at kilden hadde fått nyss i at FFB søker innsyn «alle steder» for å finne ut av «hvem som har snakket med hvem» i lys av NRKs saker. Hen er svært redd for å bli avslørt som kilde.

3.2. PFU-trussel

Vi gjør flere vurderinger når det kommer til hvorvidt vi skal skrive navnet på foreningen og generalsekretæren. Det samme gjelder bildebruken. Til slutt lander vi på at vi skal gå for full identifisering, med navn og bilde. Det er flere årsaker til denne avgjørelsen. For det første er det vanskelig å anonymisere generalsekretæren, som også er grunnlegger av foreningen. For

mange er foreningen og generalsekretæren to sider av samme sak. Vi vurderer det også slik at generalsekretæren har et stort nettverk med mange støttespillere rundt seg dersom medietrykket blir stort. Et av de viktigste argumentene for full identifisering, er at foreningen har blitt tildelt store offentlige midler. I artikkelen var det heller ikke snakk om lovbrudd, men om hvordan pengene hadde blitt brukt. Etter at de første sakene om foreningens pengebruk blir publisert, er vi veldig bevisste på at det samlede trykket mot generalsekretæren ikke blir for stort. Vi kontakter henne direkte, og flere rundt henne, for å høre om hun blir ivaretatt på best mulig måte. Når vi begynner å stille spørsmål om bindingene til kona, ber hun om at vi holder familien utenfor sakene. Hun ber oss om at vi ikke lager sak om dette, av hensyn til kona. Vi er i dialog med styreleder om dette på en fredag, der styreleder gjør oss oppmerksom på at en slik sak vil være svært tung for generalsekretæren. Vi forsikrer vi om at vi ikke kommer til å publisere noe i løpet av helga, slik at de får noen dager fri fra «mediestormen». Mot slutten av den påfølgende uken publiserer vi saken, og informerer godt om dette på forhånd. Men vi velger da å anonymisere kona. Vi gjorde det slik fordi kritikken går mot foreningen, deres bruk av offentlige penger og generalsekretærens bindinger, ikke mot kona. Vi setter også et kritisk søkelys på styreleder sin rolle i beslutningen og manglende kontroll. Det er ikke bare generalsekretæren sin beslutning, og det er viktig å få tydelig frem – også av hensyn til mengden oppmerksomhet mot generalsekretæren. Etter at artikkelen er publisert, får vi en epost fra generalsekretæren der hun varsler at hun ville melde saken inn til PFU: *“Denne saken kommer vi til å måtte klage inn til PFU, om den virkelig skal bli stående slik, selv om vi prinsipielt er mot å gjøre det med undersøkende journalistikk.”* Generalsekretæren mener at tilsvaret kommer for langt nede i saken. Hun reagerer også på at noen av sitatene har blitt kuttet i, ettersom de opprinnelig er svært lange. Vi vurderer det slik at saken er balansert, og påpeker at de har blitt forelagt alle sitater for sitatsjekk før publisering. I forbindelse med sitatsjekken etterkom vi i stor grad de ønskene de hadde for justeringer og utfyllinger av sitater. Vi hadde også spurt om et intervju med dem før publisering, noe som ble avvist.

3.3. Anonyme kilder

I den første saken om foreningens pengebruk velger vi å anonymisere kildene som har gitt oss tilgang på dokumentasjon. Vi velger også å anonymisere hva slags dokumentasjon vi har fått, ettersom det vil gi større muligheter for at kilden blir avslørt. Dette gjør vi av hensyn til kilden selv, og de konsekvensene det vil få for vedkommende. Vi vurderer kilden som troverdig, først og fremst fordi dette er en kilde som vi har sporet opp selv. En kilde som vi nærmest har måttet overtale. Som tidligere beskrevet er kilden nervøs for å snakke med oss. Ut fra kildens situasjon, kan ikke vi se at vedkommende har noe å tjene på det. Tvert imot har hen mye å tape dersom hen blir oppdaget. Kilden tar en stor risiko ved å dele dokumentasjon med oss. Når foreningen langt på vei bekrefter det vi har fått dokumentert, får vi enda en bekreftelse på at dokumentasjonen er svært troverdig. Mot slutten av prosessen er vi også i kontakt med én annen sentral, anonym kilde. Vedkommende styrker troverdigheten til den andre anonyme kilden, og gjør at vi får opplysninger bekreftet fra flere

hold. Denne andre anonyme kilden blir også oppfattet som svært troverdig, særlig ut fra kildens erfaringer og tilknytning til foreningen. Dette er heller ikke en kilde som hadde kommet til oss, men som vi selv måtte oppsøkte. Vi drar hjem til kilden ved én anledning, der vi også får dokumentasjon.

I arbeidet med de anonyme kildene er vi mest bekymret for at de skal få personlige konsekvenser dersom de blir oppdaget. Vi kartlegger derfor risikoen for gjenkjenning ut fra de opplysningene vi går ut med i artikkelen. Vi undersøker hvor mange som kan sitte på de samme opplysningene. På den måten vet vi at det er trygt for kilden å bruke denne informasjonen. For hver opplysning vi går ut med, som for eksempel designmøblene som sto i leiligheten, teller vi opp hvor mange som kan vite om dette, og som kan ha tipset oss. Når vi kommer frem til at det kan gjelde minst 20 personer, fra ulike miljøer, vurderer vi det som trygt. Vi gjør den samme øvelsen rundt opplysninger vi hadde om at foreningen har betalt 50.000 statlige kroner for en egen PR-konsulent i Italia. Vi forhører oss også med en av NRKs jurister om hvilke utfordringer kildene kan møte på dersom de mot formodning skulle bli avslørt. Juristen gir oss gode innspill som vi har med oss videre i diskusjoner rundt kildevernet. Samtidig er det viktig for oss at vi ikke blir en «rådgiver» for kildene. Vi er bevisste på å beholde en nøytral rolle, samtidig som vi gjør det vi kan for å beholde kildevernet. De anonyme kildene har på hver sin måte også en taushetsplikt å forholde seg til. Vi diskuterer også dette med juristen, som opplyser om at det i verste fall kunne ende opp i retten, dersom de blir oppdaget. Dette er noe vi også tar med oss inn i diskusjonene.

De anonyme kildene har også fått lese over det som har vært publisert, for å sikre at de føler seg komfortable, og at vi ikke går ut med opplysninger som kan avsløre dem. Kildene har også fått lese over de delene av denne metoderapporten der de er nevnt.

4.0. Avsløringer

- Penger som skulle gå til alvorlig syke og døende barn, endte hos PR-byråer, håndballag og TV 2. Foreningen for barnepalliasjon (FFB) brukte til sammen 14 millioner statlige kroner på reklame, markedsføring, PR og informasjonsarbeid i en periode på to år.
- FFB har kjøpt tjenester fra kona til generalsekretær Natasha Pedersen for én million kroner. De har også sponset Vipers samtidig som kona til Pedersen satt i styret til håndballaget.
- Foreningen har innredet deres egne, private leilighet med designmøbler og interiør for nærmere én million statlige kroner. Blant annet har de kjøpt en sofa til 80.000 kroner og en stol til 40.000 kroner med penger som skulle gå til Andreas Hus.

- Foreninger og organisasjoner som mottar statsstøtte fra Helsedirektoratet, må selv vurdere om de er underlagt loven om offentlige anskaffelser.
- Helsedirektoratet har aldri politianmeldt organisasjoner for feil bruk av statlige midler. Det betyr at ingen av mottakerne har blitt straffeforfulgt for feil bruk av penger.
- I enkelte miljøer er det godt kjent hvor lite kontroll det er rundt statlige tilskudd.
- Helsedirektoratet har mottatt flere varsler om feil bruk av statlige tilskudd etter NRKs saker om Andreas Hus.
- Hvordan tilskuddsmidler brukes, er i stor grad basert på tillit.
- Saksbehandlere som kontrollerer statlige tilskudd fra Helsedirektoratet har ikke nødvendigvis økonomisk kompetanse. Det har ikke tidligere vært stilt spesifikke krav om dette, men det gjøres nå i nye stillingsutlysninger.
- Foreninger er ikke underlagt offentlighetsloven. De er med det heller ikke pliktige til å gi offentligheten innsyn i regnskapsbilag, selv om de mottar store beløp fra staten.
- Organisasjoner, foreninger og stiftelser som mottar statlige tilskudd er ikke omfattet av loven om offentlige anskaffelser. Det til tross for at de er nærmest 100 prosent finansiert av det offentlige og mottar større millionbeløp.

5.0. Mer om konsekvensene

NRKs første artikkel om foreningens pengebruk ble publisert på en lørdag. Tirsdagen etter var generalsekretær Natasha Pedersen og styreleder Lisbeth Andersen på Stortinget i forbindelse med det foreslåtte kuttet i statsbudsjettet, der foreningen ville miste sin øremerking på 30 millioner kroner i året. Under høringen fikk Pedersen en rekke spørsmål stilt fra stortingspolitikere om foreningens pengebruk. Flere av dem refererte til NRKs saker. Uken etter kommer en overraskende pressemelding fra FFB. Andreas Hus legger ned, før senteret i det hele tatt har åpnet. NRK blir flere ganger nevnt i pressemeldingen: *«En uke etter at statsbudsjettet ble lagt fram publiserte NRK en omfattende sak som hevdet å vise hvordan FFB har brukt midlene fra staten. Regjeringen reagerte nesten umiddelbart med å henge kuttet på denne saken, og flere rødgrønne politikere har brukt NRK-saken som begrunnelse og unnskyldning.»*

En annen tidlig konsekvens av sakene er at Helsedirektoratet varslet en *utvidet* gransking av foreningens pengebruk. Revisorer fra selskapet PwC blir koblet på for å gjennomgå alt av regnskapsbilag, banktransaksjoner og kontoutskrifter. De vil også undersøke bindinger, leverandøravtaler og forhold knyttet til leiligheten som foreningen eier i sentrum av

Kristiansand. Det er sjelden Helsedirektoratet utfører en såpass omfattende gransking av tilskuddsmottakere, har de selv opplyst til NRK. Vanligvis tar de stikkprøver for å kontrollere regnskap.

Sakene om Andreas Hus blir omtalt i en rekke medier, får flere NTB-siteringer og blir debattert blant annet på Dagsnytt 18. Flere politikere og fagfolk har engasjerer seg i sakene. Senere på høsten går Stortinget inn for å gi sykehusteamene som jobber med alvorlig syke barn mer penger enn før. Pengene blir hentet fra potten som tidligere blant annet har gått til FFB.

Rundt den samme tiden trekker samtlige medlemmer av styret seg, utenom generalsekretæren selv. Medieomtalen saken har fått, oppgis som en av årsakene. En ny styreleder kommer inn, og krever at generalsekretæren går av som styremedlem. Dette skjer etter NRK-saken der Narvesen og Gallefoss kritiserer at hun kan sitte i styret «på livstid».

Andreas Hus-saken ble høsten 2022 også brukt som eksempel i innspillsrunden til den nye [stortingsmeldingen om økonomisk kriminalitet](#). «Innsynsretten må følge offentlige midler», argumenterte Norsk journalistlag i sin høringsuttalelse:

«...Et eksempel er NRKs saker om barnehospicet "Andreas hus" i Kristiansand. Staten har ifølge NRK gitt 90 millioner kroner til prosjektet. Store beløp har gått til TV-reklame, dyre møbler og PR-konsulenter. NRK forsøkte å få innsyn i dokumenter fra foreningen, men fikk ikke dette, da foreningen ikke er omfattet av offentleglova.»

Etter publiseringen av de første sakene om Andreas Hus fikk vi også flere henvendelser fra personer som reagerte på at foreningen ikke var omfattet av offentlighetsloven, og at de ikke var pliktige til å gi ut regnskapsbilag. På Twitter var det en som skrev: «*Kan vi med slike saker, håpe på mer åpenhet rundt bruk av offentlige midler?*». Dette var en problemstilling vi også hadde diskutert underveis i prosjektet, og noe vi på sikt hadde lyst til å utfordre. Om innspillet til stortingsmeldingen kan være med på å endre regelverket for innsyn, er ennå for tidlig å si. Vi fortsetter å følge med på arbeidet med stortingsmeldingen.

6.0. Organisering av arbeidet

Sakene om Andreas Hus har vært et samarbeidsprosjekt mellom NRK Sørlandet og Undersøkende gruppe i NRKs region Sør-Øst. Det har i hovedsak vært to journalister som har jobbet med prosjektet. Det har vært to ulike reportasjeledere underveis. Sakene har vært publisert på NRK.no, TV, radio og sosiale medier – blant annet Dagsrevyen, Dagsnytt og Snapchat.

Vedlegg

Del 1: Artikler som er publisert på NRK.no:

15.10.22: “Penger til barnehospicet Andreas Hus har gått til PR-konsulenter, designmøbler og reklame” <https://www.nrk.no/sorlandet/xl/penger-til-barnehospicet-andreas-hus-har-gatt-til-pr-konsulenter-designmobler-og-reklame-1.16093552>

16.10.22: “Kjøpte designmøbler og håndballreklame: Skal granske foreningens pengebruk” <https://www.nrk.no/sorlandet/hesledirektoratet-gransker-forening--pengene-skal-ikke-brukes-pa-dyre-designmobler-1.16140786>

18.10.22: “Foreningen møtte i Stortinget i dag: - Et fat til 9000 kroner er altfor mye” <https://www.nrk.no/sorlandet/foreningen-for-barnepalliasjon--vi-har-ingen-ting-a-skiule-1.16142622>

19.10.22: “Hesledirektoratet trapper opp kontroller av tilskuddsmottakere” <https://www.nrk.no/sorlandet/hesledirektoratet-trapper-opp-kontroller-av-tilskuddsmottakere-1.16101903>

24.10.22: “Foreningen for barnepalliasjon legger ned Andreas Hus” <https://www.nrk.no/sorlandet/foreningen-for-barnepalliasjon--andreas-hus-legges-ned-1.16151340>

25.10.22: “Hesleministeren ble ikke varslet om Andreas Hus-nedleggelse” <https://www.nrk.no/sorlandet/hesleministeren-ble-ikke-varslet-om-andreas-hus-nedleggelse-1.16151631>

25.10.22 (Nyhetsmelding): “Utvider granskingen” <https://www.nrk.no/sorlandet/utvider-granskingen-1.16151732>

25.10.22 (Nyhetsmelding): “Andreas Hus har hovedfokus på de ansatte” <https://www.nrk.no/sorlandet/andreas-hus-har-hovedfokus-pa-de-ansatte--1.16152572>

26.10.22 (Nyhetsmelding): “Viktig at barna får tilbud et annet sted” <https://www.nrk.no/sorlandet/viktig-at-barna-far-tilbud-et-annet-sted-1.16153557>

27.10.22: “Mener penger til alvorlig syke barn bør brukes annerledes” <https://www.nrk.no/sorlandet/barnepalliative-team-i-det-offentlige-helsevesen-ber-om-50-millioner-1.16100435>

01.11.22 (Nyhetsmelding): “Har vært i møte med ordføreren” <https://www.nrk.no/sorlandet/har-vaert-i-mote-med-ordforeren-1.16161302>

03.11.22: “Bruke én million på konas firma” <https://www.nrk.no/sorlandet/foreningen-for-barnepalliasjon-kipte-tjenester-fra-kona-til-natasha-pedersen-1.16146520>

03.11.22 (Nyhetsmelding): “Stiller spørsmål ved pengebruken”

<https://www.nrk.no/sorlandet/stiller-sporsmal-ved-pengebruken--1.16164581>

03.11.22 (Nyhetsmelding): “Glad for at pengebruken skal gjennomgås”

<https://www.nrk.no/sorlandet/glad-for-at-pengebruken-skal-gjennomgas--1.16164861>

03.11.22 (Nyhetsmelding): “Riksrevisjonen følger med på granskingen”

<https://www.nrk.no/sorlandet/riksrevisjonen-folger-med-pa-gransking-1.16164588>

14.11.22: “Granskingen av Andreas Hus-pengene: Har bedt om å få se alle kundeavtaler”

<https://www.nrk.no/sorlandet/granskingen-av-andreas-hus-pengene-har-bedt-om-a-fa-se-alle-kundeavtaler-1.16178553>

22.11.22 (Nyhetsmelding): “Vil sette av 30 millioner kroner til Andreas Hus”

<https://www.nrk.no/sorlandet/vil-sette-av-30-millioner-til-andreas-hus-1.16190077>

23.11.22 (Nyhetsmelding): “Frp vil kutte støtten til Andreas Hus”

<https://www.nrk.no/sorlandet/frp-vil-kutte-stotten-til-andreas-hus-1.16192713>

26.11.22: “Styret i Foreningen for barnepalliasjon trekker seg”

<https://www.nrk.no/sorlandet/styret-i-foreningen-for-barnepalliasjon-trekker-seg-1.16196013>

28.11.22: “Styret i FFB trakk seg – kan hindre støtte til Andreas Hus”

<https://www.nrk.no/sorlandet/uten-styre-i-foreningen-for-barnepalliasjon-far-ikke-andreas-hus-statlig-stotte-1.16197859>

29.11.22: “Statsbudsjettet: Omdirigerer 30 millioner kroner fra lindrende enheter”

<https://www.nrk.no/sorlandet/statsbudsjettet-omdirigerer-30-millioner-kroner-fra-lindrende-enheter-1.16200287>

30.11.22: “Kan sitte i styret “på livstid”” <https://www.nrk.no/sorlandet/natasha-pedersen-kan-vaere-styremedlem-pa-livstid-i-foreningen-for-barnepalliasjon-1.16109421>

05.12.22 (Nyhetsmelding): “Har sagt ja til å være styreleder”

<https://www.nrk.no/sorlandet/har-sagt-ja-til-a-vaere-styreleder-1.16207652>

11.12.22 (Nyhetsmelding): “Ble ny styreleder i FFB” <https://www.nrk.no/sorlandet/ble-ny-styreleder-for-ffb-1.16216561>

14.12.22 (Nyhetsmelding): “Har søkt om 30 millioner i 2023”

<https://www.nrk.no/sorlandet/har-sokt-om-30-millioner-1.16220591>

05.01.23: “Mener staten deler ut milliardbeløp uten god nok kontroll”

<https://www.nrk.no/sorlandet/riksrevisjonen-staten-deler-ut-milliardbelop-uten-god-nok-kontroll-1.16223225>

Del 2: Noen av NRKs TV- og radiosaker:

16.10.22: Dagsrevyen “Helsedirektoratet kritiserer pengebruken i barnehospicet i Kristiansand” <https://tv.nrk.no/serie/dagsrevyen/202210/NNFA03101622/avspiller#t=01m11s>

17.10.22: NRK Sørlandet “FFB vil redegjøre for pengebruk” <https://tv.nrk.no/serie/distriktsnyheter-soerlandet/202210/DKSL98101722/avspiller#t=02m10s>

18.10.22: Dagsnytt 18 “Støtte til alvorlig syke barn” <https://tv.nrk.no/serie/dagsnytt-atten-tv/202210/NNFA56101822/avspiller>

25.10.22: NRK Sørlandet “Legger ned Andreas Hus” <https://tv.nrk.no/serie/distriktsnyheter-soerlandet/202210/DKSL98102522/avspiller#t=02m46s>

03.11.22: NRK Sørlandet “Brukte én million på konas firma” <https://tv.nrk.no/serie/distriktsnyheter-soerlandet/202211/DKSL98110322/avspiller#t=02m34s>

14.11.22: NRK Sørlandet “Helsedirektoratet besøkte Andreas Hus” <https://tv.nrk.no/serie/distriktsnyheter-soerlandet/202211/DKSL98111422/avspiller#t=02m17s>

28.11.22: NRK Sørlandet “Styret i FFB trekker seg” <https://tv.nrk.no/serie/distriktsnyheter-soerlandet/202211/DKSL98112822/avspiller#t=01m01s>

Del 3: Omtale av NRKs saker:

Foreningen for barnepalliasjon, 15.10.22: “NRK-sak om FFB” <https://barnepalliasjon.no/nrk-sak-om-ffb/>

Agenda Magasin, 16.10.22: “Sorg i designsofaen” <https://agendamagasin.no/kommentarer/sorg-i-designsofaen/>

VG, 17.10.22: “Politikerne hyllet barnehospicet - så kom skandaleoppslagene” <https://www.vg.no/nyheter/innenriks/i/76675V/politikerne-hyllet-barnehospicet-saa-kom-skandaleoppslagene>

Fædrelandsvennen, 17.10.22: “Pengebruken kan bli dyr for Andreas Hus” <https://www.fvn.no/mening/kommentar/i/l33Mpy/pengebruken-kan-bli-dyr-for-andreas-hus>

Vårt Land, 18.10.22: “Feilslått satsning for syke born”

<https://www.vl.no/meninger/kommentar/2022/10/17/feilslatt-satsing-for-sjuka-born/>

Agenda, 17.10.22: “Evig strid om sorg” <https://agendamagasinet.no/debatt/evig-strid-sorg/>

Aftenposten, 18.10.22: “Døende barn fortjener et bedre tilbud. Men hvilket?”

<https://www.aftenposten.no/meninger/kommentar/i/rllm3m/doende-barn-fortjener-et-bedre-tilbud-men-hvilket>

Altinget, 18.10.22: “Fagfolkene sa nei, politikerne bevilget penger til barnehospice likevel”

https://www.alinget.no/artikkel/fagfolkene-sa-nei-politikerne-bevilget-penger-til-barnehospice-likevel?utm_content=160174038&utm_medium=social&utm_source=facebook&hss_channel=fbp-105939782037295

Sykepleien, 18.10.22: “Barnehospice er ikke løsningen”

<https://sykepleien.no/meninger/2022/10/barnehospice-er-ikke-losningen>

Fædrelandsvennen, 18.10.22: “Trakk tilbake spørsmål om Andreas Hus”

<https://www.fvn.no/nyheter/lokalt/i/EQQzPA/trakk-tilbake-spoersmaal-om-andreas-hus>

Dagens Næringsliv, 19.10.22: “Ulekkert politisk basketak med alvorlig syke og døende barn i potten”

<https://www.dn.no/kommentar/sylvi-listhaug/politikk/helse/ulekkert-politisk-basketak-med-alvorlig-syke-og-doende-barn-i-potten/2-1-1336497>

Bergens Tidende, 22.10.22: “Barn med behov for lindrende behandling trenger ikke designmøbler:

<https://www.bt.no/btmeneringer/debatt/i/O880P3/barn-med-behov-for-lindrende-behandling-trenger-ikke-designmoebler>

Handikapnytt 25.10.22: “Andreas Hus blir skrinlagt”

<https://www.handikapnytt.no/barnehospicet-andreas-hus-i-kristiansand-blir-skrinlagt/>

Dagens Medisin, 25.10.22: “Barnehospice-senteret Andreas Hus i Kristiansand legges ned”

<https://www.dagensmedisin.no/artikler/2022/10/25/barnehospice-senteret-andreas-hus-i-kristiansand-legges-ned/>

Klar Tale, 25.10.22: “Derfor snakker folk om prosjektet Andreas Hus”

<https://www.klartale.no/norge/2022/10/25/derfor-snakker-folk-om-prosjektet-andreas-hus/>

Universitetsavisa, 26.10.22: “Ønsker fortsatt samarbeid med NTNU”

[https://www.universitetsavisa.no/gjovik-heidi-vifladd-helsevitenskap/onsker-fortsatt-samarbeid-med-ntnu/370272?fbclid=IwAR2fW_CXVSI5I7AAnCtH4RKY9AI3cOpGP_malEekyGmMRS42kgizfLv-
kk](https://www.universitetsavisa.no/gjovik-heidi-vifladd-helsevitenskap/onsker-fortsatt-samarbeid-med-ntnu/370272?fbclid=IwAR2fW_CXVSI5I7AAnCtH4RKY9AI3cOpGP_malEekyGmMRS42kgizfLv-
kk)

Dagens Medisin, 26.10.22: “Vi trenger å løfte kunnskapen om barnepalliasjon”
<https://www.dagensmedisin.no/artikler/2022/10/26/vi-trenger-a-lofte-kunnskapen-om-barnepalliasjon/>

Fædrelandsvennen, 29.10.22: “Er det noen som har interesse av at pionerprosjektet Andreas Hus stoppes på startstreken?” <https://www.fvn.no/mening/kronikk/i/on3pO0/er-det-noen-som-har-interesse-av-at-pionerprosjektet-andreas-hus-stoppes-paa-startstreken?fbclid=IwAR1FtjL5BFbiRN5IHTOffDh2VyoAbWZ8zbgazPBWBWID5zYMA2xkTPDh8w>

AdvokatWatch, 03.11.22: “PwC skal granske omstridt pengebruk”
<https://advokatwatch.no/nyheter/revisorer/article14555763.ece>

Altinget, 14.11.22: “Politikerne er etterpåkloke om barnepalliasjon”
<https://www.altinget.no/artikkel/politikerne-er-etterpaakloke-om-barnepalliasjon>

Sykepleien, 30.11.22: “Flytter millioner til barnepalliative team”
<https://sykepleien.no/2022/11/statsbudsjettet-flytter-millioner-til-barnepalliative-team>